

تجمیع مدیریت تولید و تجارت ، یک ضرورت

۶. منجر به قرار گرفتن بخشهای تجارت - تولید - تجارت در امتداد هم به عنوان مکمل و پشتیبان میگردد.

۷. هزینه های تولید و تجارت کاهش خواهد یافت

۸. تصدیهای غیر ضروری توسط دولت کاهش یافته و امکان تفویض آنها به بخش غیر دولتی و در نتیجه افزایش بهره وری و کارایی و کاهش هزینه های دولت میسر میگردد

۹. تعصبات بیجای سازمانی و بخشی نسبت به تولید یا تجارت جای خود را به عقلانیت اقتصادی در حمایت از سرمایه های ملی خواهد داد.

چند هشدار مهم در مسیر توفیق اهداف ادغام!

• اکیدا باید از هرگونه حرکت غیرکارشناسانه و فاقد مطالعات لازم و تعجیل غیر ضروری و شتابزدگی احتراز نمود، چرا که ممکن است برخی اشتباهات لطمات جبران ناپذیری به اقتصاد ملی وارد نمایند.

• با توجه به اینکه این دو وزارتخانه دارای شرکتهای متعدد در زیرمجموعه خود هستند، باید مراقبت کرد که در صورت ادغام دو وزارتخانه مذکور، در روند مدیریت کارآمد آنها تا زمان تحقق خصوصی سازی آن شرکتهای خلی وارد نگردد.

• باید توجه کرد پروژه ادغام مورد نظر، ادغام دو وزارتخانه در یکدیگر است نه ادغام یکی در دیگری. نکته مهم اینجاست که کم توجهی به هر بخش یا غلبه بخشی بر بخش دیگر، صدمات فراوانی به اقتصاد ملی وارد خواهد نمود.

• تنظیم مناسبات بازار جزو موضوعاتی است که نباید در هیاهوی ادغام فراموش شود.

• تعیین فردی که شایستگی تصدی مدیریت عالی وزارتخانه جدید را داشته و در عین توانمندی و اقتدار بتواند با برنامه ریزی مناسب و با تعیین معاونین و مدیران شایسته، وزارتخانه را از غلتیدن به دام حاشیه ها و سیاست ورزی ها به سلامت برحذر داشته و با

ادامه در صفحه ۳۹

موضوع ادغام وزارتخانه های بازرگانی و صنایع و معادن به عنوان خواسته چند ساله فعالان تشکلهای تولیدی، طی ماه های گذشته دوباره مطرح و پس از تعیین وزرا بازهم به بوته فراموشی سپرده شد.

اما چرا ادغام؟

نباید فراموش کنیم برابر سیاست های ابلاغی اصل ۴۴ قانون اساسی و نیز مفاد برنامه چهارم توسعه میبایست ساختار و تشکیلات دولت اصلاح شده و بدنه دولت حتی المقدور کوچک شود و نیز قرار است تصدی گری بخش های دولتی کاهش یافته و به بخش غیردولتی سپرده شود و دولت صرفا به امور سیاستگذاری، نظارت و حمایت بپردازد و در نهایت میبایست به طور طبیعی وظایف هر دو وزارتخانه صنایع و معادن و بازرگانی کاهش یافته و منجر به تعدیل نیرو و توجه جدی به ارتقای بهره وری منابع انسانی شوند. اداره این دو وزارتخانه با نیروهای انسانی کمتر و کاراتر امری کاملا شدنیست و نباید از این کار هراسید!

به منظور ایجاد هماهنگی میان سیاستهای صنعتی و تجاری و اجتناب از سیاستهای متعارض و ناهمگون و بعضا دوباره کاریها در حوزه تولید و تجارت، برخی کشورها حتی کشورهای پیشرو صنعتی چاره کار را در ادغام امور این دو بخش در یک وزارتخانه دیده و به تجارب موفق نیز دست یافته اند.

مهمترین نتایج و دستاوردهایی که از ادغام این دو وزارتخانه میتوان انتظار داشت عبارتند از:

۱. با تمرکز و افزایش دقت در اتخاذ و تدوین سیاستهای کلان بخش تولید و تجارت، بروز خطا در سیاستگذاری ها و تخصیص امکانات و آمایش اقتصادی کشور کاهش خواهد یافت و سیاستهای بازرگانی (صادرات و واردات) و تولید ملی همسو خواهند شد و تناقضات در تصمیم گیریهای مرتبط با تولید و تجارت به حداقل خواهد رسید.

۲. تعیین تعرفه های گمرکی با ضریب خطای کمتری صورت خواهد پذیرفت.

۳. مقوله کیفیت و استاندارد کالاهای صادراتی و وارداتی مورد توجه بیشتری قرار خواهد گرفت.

۴. امکان اتخاذ تصمیم و واکنش صحیح به تحولات اقتصادی بین المللی سرعت بیشتری خواهد یافت.

۵. تصمیمات اقتصادی و تبیین تجارت خارجی بر مبنای توانمندیهای داخلی با واقع بینی بیشتری انجام خواهد شد.

۳۵

شماره ۵۷

آبان ماه ۸۸